

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/179/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323010609
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2323010609.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Michala Polláka a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 27.09.2023 č.k. 31T/34/2023 – 254, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.6.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX zamietá.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 27.09.2023 č.k. 31T/34/2023 – 254 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného, že dňa 19.07.2022 okolo 15.40 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo Škoda Octavia EČ: C. a pri cúvaní pred domom č. XX/XX na Námestí slobody v Seredi narazil do prechádzajúcej cyklistky D. E., čím porušil povinnosť podľa § 4 ods. 1 písm. c), písm. e) a § 22 ods. 2 s poukazom na § 137 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, následkom čoho D. E. utrpela vpáčenú zlomeninu vonkajšieho kĺbového hrboľu ľavej píšťaľy s posunom, v dôsledku ktorej sa po dobu 71 dní mohla pohybovať len s pomocou dvoch barier a 10 týždňov bola odkázaná na pomoc druhej osoby pri obliekaní, vykonávaní osobnej hygieny a bežnej starostlivosti o domácnosť, teda inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona,

čím spáchal nedbanlivostný prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona.

Za to mu bol uložený : Podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. k), písm. l) Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon uloženého trestu podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmienene odsúdenia na 2 (dva) roky. Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku nahradiť poškodenému Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., IČO: 35 937 874, sídlo Panónska cesta 2, Bratislava, škodu vo výške 3 917,23 €.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, proti výroku o treste, ako aj konaniu, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. V písomnom odôvodnení podaného odvolania prostredníctvom svojho obhajcu obžalovaný uviedol:

2.1. V rámci predmetnej trestnej veci by sme radi hneď úvodom uviedli, že obžalovaný zaujal sebakritický a sebareflexívny prístup, keď pristúpil už v prípravnom konaní k priznaniu skutku, úprimne daný skutok oľutoval a napomáhal pri objasňovaní celého prípadu. Tento svoj postoj proklamoval hneď pri podaní formálnej sťažnosti proti obvineniu, ktorá mala v podstate len zadefinovať jeho snahu o nápravu. Uvedené nastavenie obžalovaného pretrváva aj v tomto štádiu, keď učinil vyhlásenie o vine.

2.2. Jediným dôvodom, pre ktorý si dovoľujeme podávať odvolanie voči Rozsudku je snaha o dosiahnutie priaznivejšieho a možno aj spravodlivejšieho trestu, nakoľko trest prijatý Rozsudkom sa nám javí ako neprímerane prísny. Hoci sa v žiadnom prípade nesnažíme bagatelizovať skutok, ktorý tvorí obsah obžaloby, tak si dovoľujeme apelovať na súd v smere prehodnotenia potreby ukladania trestov v takejto výške, a to najmä v optike skutočností uvedených v tomto podaní.

2.3. V snahe o osvetlenie celej situácie by sme radi doplnili, že pred zahájením cúvania obvinený cyklistku evidoval pri pohľade doprava na stredovej úrovni jeho vozidla (približovala sa kolmo k boku vozidla). Z uvedeného dôvodu sa jej preto snažil uvoľniť čo najskôr cestu pred vozidlom a mal snahu zacúvať na parkovacie miesto. Na základe vedomostí obvineného o pravidlách cestnej premávky, ako aj pri vyhodnotení dopravnej situácie však predpokladal, že sa mu cyklistka vyhne spredu (teda pre ňu sprava). Uvedený predpoklad vyplynul aj z prítomnosti smetných nádob a zúženého priestoru za jeho vozidlom, čo len potvrdilo jeho domnienku, že cyklistka pôjde spredu vozidla. K zmene smeru jej jazdy teda došlo pre obvineného neočakávaným spôsobom. V žiadnom prípade sa nesnažíme preniesť zodpovednosť na druhého účastníka tejto udalosti, v plnom rozsahu svoju vinu uznávame a sme si vedomí, že ako cúvajúcí účastník premávky sme mali byť omnoho ostražitejší, len sme považovali za potrebné ozrejmiť celú situáciu a čo najpodrobnejšie uviesť všetky nami vnímané momenty. V uvedenom smere preto len podporne poukazujeme na judikát NS SR R 5/1971, ktorý upravuje, že „ak pri vzniku následku uvedeného v § 137 a 224 TZ spolupôsobili viaceré príčiny (konanie obvineného aj poškodeného), treba hodnotiť každú príčinu čo do jej významu pre vznik následku osobitne a určiť jej dôležitosť pre následok, ktorý z konania obvineného nastal.“

2.4. V zmysle rozhodnutia Krajského súdu Košice so spisovou značkou 6To/45/2020 bolo zas ustálené, že nesprávna technika jazdy vodiča motorového vozidla nepredstavuje porušenie dôležitej povinnosti uloženej zákonom o cestnej premávke. „Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil so závermi prvostupňového súdu, pretože za porušenie dôležitej povinnosti vyplývajúcej vodičovi zo zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov v zmysle § 138 písm. h) nie je možné považovať porušenie akejkoľvek povinnosti vodičom, ale len porušenie takej povinnosti, ktorá má za danej situácie spravidla za následok vážnu dopravnú nehodu spojenú s nebezpečenstvom pre ľudský život alebo zdravie, keď porušením tejto povinnosti môže ľahko dôjsť k takému následku a podľa všeobecných skúseností taký následok aj spôsobuje. Podľa aplikačnej praxe súdov nesprávnu techniku jazdy vodiča motorového vozidla spravidla nemožno posudzovať ako porušenie dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona.“ Pri stotožnení sa s postulovaným názorom by sme potom možno v nami prejednáwanej záležitosti nemuseli pojednávať ani o kvalifikovanej skutkovej podstate. Uvedenú stať sme si dovolili uviesť len z titulu snahy o ozrejmienie, že sme neboli arogantným či nezodpovedným vodičom, len sme veľmi nešťastne vyhodnotili situáciu a nesprávne postupovali pri cúvaní. Išlo z našej strany skutočne o nechcený stav, vozidlo bolo v nepatrnom pohybe, keďže tam bol stiesnený priestor, no aj napriek tomu došlo k vážnemu následku v podobe ujmy na zdraví poškodenej. Uvedený následok v podobe ťažkej ujmy bol dôsledkom práve vyššieho veku poškodenej, kedy sú kosti náchylnejšie k zlomeninám pri páde z dôvodu ich rednutia postupom veku. Hneď po incidente sme poškodenej poskytli pomoc, privolili záchranne služby a svedkovia osvedčili, že sme sa nesprávali vulgárne. Skutočne nás od samotného počiatku veľmi mrzelo, čo sa stalo. Aj napriek tomu už nebolo možné zmierniť uvedenú ťažkú ujmu, ktorá vznikla pádom z bicykla.

2.5. Ako už bolo indikované, tak k podaniu odvolania voči Rozsudku sme pristúpili najmä z dôvodu prísnosti trestu, a to aj vzhľadom na osobné a pracovné zaradenie obvineného. Radi by sme totiž na tomto mieste uviedli, že obvinený dlhodobo vykonáva prácu v sektore stavebníctva (fasády, omietky), pri ktorej pracovnej činnosti je preňho nevyhnutným predpokladom disponovať oprávnením viesť motorové vozidlo (presun pracovníkov, materiálu, zariadenia, a podobne). Plne si uvedomujeme závažnosť nášho konania ako aj jeho vážne následky, a preto spáchanie uvedeného skutku úprimne obvinený ľutuje a považuje predmetné konanie z jeho strany za zlyhanie. Nakoľko je však pre osobu obvineného oprávnenie na vedenie motorového vozidla zdrojom obživy, tak by sme na tomto mieste radi apelovali na prehodnotenie uloženého trestu zákazu činnosti na kratšie trvanie, prípadne až na jeho neuloženie. Na uvedenom úseku výkonu povolania sme si dovolili aj produkovať listinné dôkazy manifestujúce výkon prác naprieč celého západného Slovenska. Zároveň by sme radi na tomto mieste ešte uviedli, že sa jedná zo strany obvineného o skutočne osamotený prípad, kedy porušil pravidlá cestnej premávky takýmto spôsobom. Dovoľme si tvrdiť, že obvinený je svedomitý a zodpovedný vodič, pred spáchaním popísaného skutku viedol riadny život. V danom prípade sa jednalo skutočne iba o výnimočné a skratové konanie. Pre doplnenie by sme ešte uviedli, že už samotné prejednanie daného skutku pred súdom malo na osobu obvineného dostatočný výchovný a odstrašujúci vplyv a plne si uvedomil, že sa obdobného konania v budúcnosti už vyvaruje a že musí venovať omnoho zvýšenejšiu pozornosť cestnej premávke.

2.6. V snahe o pokrytie všetkých aspektov prípadu by sme si dovolili poukázať aj na splnenie podmienok, ktoré odôvodňujú odklon v podobe schválenia zmiernu. Podľa rozhodnutia Krajského súdu Bratislava so spisovou značkou 4Tos/74/2013 totiž platí, že: „V duchu zámeru zákonodarcu je potrebné pri podobných trestných činoch, kde páchatelia nie sú závadové osoby, dať stranám v konaní využiť svoje právo k dispozícii v konaní a dať im možnosť, či medzi sebou uzavruť zmier. Je účelom trestného konania v takýchto prípadoch, aby ustúpila represia štátu prejavujúca sa riešením vecí pred súdom na hlavnom pojednávaní a ukladaním trestov pred vzájomnou a slobodnou dohodou stranami. Vyriešením vecí inak ako represívnym zásahom medzi páchatelom a poškodeným, ie vzhľadom na výchovný účel takéhoto riešenia ďaleko efektívnejšie, ako ukladanie trestu páchatelovi. Výchovný efekt sa v tomto smere prejavuje nielen posilneným procesného postavenia v konaní, ale výchovne inštitút zmiernu pôsobí aj na samotného obvineného a ostatných členov spoločnosti. Je spoločensky nutným trendom ústup od represie a hľadanie iných možností vybavenia vecí, čo zákonodarca vyjadril v možnom postupe podľa § 220 ods. 1 Tr. por.“ S poukazom na myšlienkový odkaz daného ustanovenia by sme vzhľadom na existenciu dohody medzi poškodeným a obvineným považovali za správny postup práve usporiadanie pomocou odklonu (nároky VŠZP sú potom v plnom rozsahu kryté povinným zmluvným poistením, ktoré má každý dopravný prostriedok na tento účel zo zákona uzatvorené). Uvedená Dohoda o urovnaní zo dňa 15.05.2023, ktorá bola založená do trestného spisu, v článku VII. výslovne pojednáva o súhlase a návrhu strán na uzavretie zmiernu. S poukazom na indikovanú vhodnosť riešenia tejto záležitosti formou zmiernu by sme si dovolili apelovať na súd v smere uloženia alternatívneho trestu, ktorý by bol lepšou analógiou k zmiernu. Dovoľujeme si preto apelovať na súd aj v smere zváženia zmeny uloženého trestu, prípadne jeho dĺžky, pričom by sme si dovolili poukázať napríklad na peňažný trest, z ktorého uložením týmto vyjadrujeme súhlas.

2.7. Vzhľadom na vyššie uvedené si preto dovoľujeme navrhnúť, aby odvolací súd najmä podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý Rozsudok vo výroku o treste obžalovaného a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží peňažný trest, prípadne obžalovanému uloží rovnaký druh trest ako mu bol uložený Rozsudkom, ale v kratšom trvaní, a uloží mu povinnosť nahradiť poškodenému VŠZP škodu vo výške 3 917,23 Eur.

3. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

4. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutého rozsudku v rozsahu a z dôvodov vymedzených odvolateľom, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

5. Prvostupňový súd vo vzťahu k ukladanému trestu v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti - dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu a priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval. Pritiažujúce okolnosti nezistil. Pri prevahe poľahčujúcich okolností upravil hornú hranicu trestnej sadzby na 3 roky a 8 mesiacov. Čo sa týka druhu trestu, poukázal na osobu páchatela, ktorý už bol v minulosti 2 krát súdne trestaný a mimoriadne často sa dopúšťa dopravných priestupkov. Preto nepovažoval za vhodné a účelné ukladať mu alternatívny trest. Obžalovanému uložil trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, v čom zohľadnil

jeho postoj k spáchanému skutku, ako aj dobrovoľnú náhradu škody poškodenej E. a uznanie škody poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovne čo do základu a výšky. Podľa súdu možno účel trestu dosiahnuť aj jeho podmieneným odkladom, keďže sa jedná o nedbanlivostný trestný čin, spáchaný 8 rokov od posledného odsúdenia. Skúšobnú dobu určil na 2 roky, čím sa zabezpečí aj možnosť obžalovaného zarábať a splatiť spôsobenú škodu. Keďže trestný čin bol spáchaný v súvislosti s vedením motorového vozidla, súd uložil zároveň aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 2 roky, pričom prihliadol na doterajšiu priestupkovú minulosť obžalovaného v doprave. Pri tak mimoriadne častom porušovaní dopravných predpisov sa nejednalo iba o ojedinelý exces a bolo iba otázkou času, kedy obžalovaný spôsobí niečo vážnejšie. Uložením zákazu činnosti sa zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ochráni sa ostatní účastníci cestnej premávky a vytvorí sa podmienky na jeho prevýchovu a prijatie zodpovednejšiemu prístupu k šoférovaniu.

6. Obžalovaný sa svojím odvolaním domáha uloženia iného trestu ako trestu odňatia slobody (navrhuje uložiť peňažný trest), alternatívne žiada uloženie rovnakého trestu ako mu bol uložený v napadnutom rozsudku, ale v kratšom trvaní a uložiť mu povinnosť nahradiť spôsobenú škodu. Vo vzťahu k uloženému trestu zákazu činnosti navrhuje uložiť ho buď v kratšom trvaní, prípadne ho neuložiť, pretože vedenie motorového vozidla je zdrojom jeho obživy.

7. Odvolací súd súhlasí so závermi prvostupňového súdu vo vzťahu k uloženiu druhu trestu, jeho výšky, ako aj spôsobu výkonu.

8. Prvostupňový súd, hoci stručne, no zrozumiteľne uviedol úvahy, ktorými sa riadil pri vydávaní svojho rozhodnutia, pričom tieto úvahy považuje odvolací súd za logické, vychádzajúce z výsledkov vykonaného dokazovania. V takomto prípade nie je dôvod na zrušenie napadnutých výrokov.

9. Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, keď rekapituloval výsledky dokazovania vykonaného na rozhodnutie o treste obžalovaného, konštatuje, že obžalovaný bol 2 krát súdne trestaný za úmyselnú trestnú činnosť (v roku 2008 a v roku 2014) a zároveň ma vykázaných 41 záznamov v evidencii priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, prevažne za priestupky v doprave, ale aj proti majetku, verejnému poriadku, či občianskemu spolunažívaniu. Rovnako uviedol, že z evidenčnej karty vodiča – obžalovaného vyplýva, že mu bolo uložených 46 blokovaných pokút za priestupky a v roku 2009 aj zákaz činnosti.

10. Skutočnosti uvedené v predchádzajúcom bode, ktoré poukazujú na správanie sa obžalovaného v minulosti vo vzťahu k trestnoprávnym, ako aj priestupkovým sankciám, ktoré mu boli ukladané, bolo potrebné zhodnotiť tak, ako to urobil prvostupňový súd, teda, že konštatoval potrebu uloženia trestu odňatia slobody, ktorého výkon mu podmienene odložil na skúšobnú dobu a zároveň uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Dôvody pre uloženie týchto trestov uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

11. Pokiaľ obžalovaný vo svojom odvolaní akcentuje pozitívne prvky svojho správania sa po spáchaní trestného činu, na tieto je možné prihliadať a prvostupňový súd na ne aj v dostatočnej miere prihliadol pri rozhodovaní o výške trestu odňatia slobody a pri rozhodnutí o podmienenečnom odložení jeho výkonu na skúšobnú dobu. Naproti týmto pozitívnym prvkom správania sa obžalovaného je však potrebné postaviť negatívne zistenia vo vzťahu k jeho trestnej, respektíve priestupkovej minulosti, ktoré podávajú komplexný obraz o osobnosti obžalovaného, odlišný od obrazu, ktorý o ňom podáva obhajoba v odvolaní.

12. Preto považuje odvolací súd za zákonné a zároveň primerané uložiť obžalovanému jednak trest odňatia slobody v minimálnej výmere 1 rok a zároveň mu aj uložiť trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 2 roky, teda na spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby uvedenej v § 61 ods. 2 Trestného zákona. Existencia predchádzajúcich odsúdení, ako aj veľkého množstva priestupkov, ktoré obžalovaný spáchal, navodila potrebu uložiť mu prísnejší druh trestu, ako aj peňažný trest, ktorý však nie je aktuálne spojený s odňatím jeho osobnej slobody. Rozhodnutie o podmienenečnom odklade výkonu trestu odňatia slobody umožní na jednej strane obžalovanému pokračovať vo vedení života na slobode a počas skúšobnej doby preukázať to, čo tvrdí vo svojom odvolaní, teda že si uvedomil nebezpečnosť svojho správania a chce svoje správanie do budúcnosti zmeniť. Hrozba „premeny“ podmienenečného trestu odňatia slobody, ktorá by mohla byť následkom opätovného porušovania právnych noriem obžalovaným v priebehu plynutia skúšobnej doby, je na druhej strane spôsobilá vyvolať dostatočný tlak na jeho správanie, aby svoje verbalizované predsavzatia aj skutočne naplnil. Uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá je logickým prostriedkom na zabránenie toho typu správania sa obžalovaného, ktorý sa v minulosti prejavoval početnými porušeniami jeho povinností v cestnej premávke a v prípade posudzovaného trestného činu aj vznikom škodlivého následku na zdraví poškodenej D. E.. Odvolacia námietka obžalovaného, že uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá mu zabráni vo vykonávaní jeho zárobkovej činnosti, na ktorú potrebuje oprávnenie na vedenie

motorového vozidla, nie je relevantná. V tomto prípade prevažuje záujem spoločnosti na ochrane pred obžalovaným ako nezodpovedným vodičom, dopúšťajúcim sa opakovane porušovania pravidiel v cestnej premávke, pred jeho záujmom vykonávať zárobkovú činnosť tak ako doteraz, pri používaní motorového vozidla.

13. Pokiaľ obžalovaný poukazuje na iné súdne rozhodnutia v iných trestných veciach, je potrebné uviesť, že cieľom každého súdneho rozhodnutia je individuálne posúdenie prípadu a ak je obžalovaný uznaný za vinného, je jednou z povinností súdu individualizovať sankcie, ktoré ukladá tak, aby bol naplnený účel trestu, sledovaný príslušnými ustanoveniami Trestného zákona. Odvolací súd sa o takýto spôsob rozhodovania snažil, pričom jeho výsledkom môže byť rozhodnutie obsahovo odlišné od rozhodnutí iných súdov, čo však nie je možné nevyhnutne považovať za chybu.

14. Na základe vyššie uvedených zistení a záverov odvolací súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného celom rozsahu ako nedôvodné a preto ho zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.